

USNESENÍ

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 12. 1. 2022 **odvolání** obžalovaného: **R. Ž.**, narozen XXXX v Brně, bez zaměstnání, bytem XXXX, t. č. ve vazbě v jiné trestní věci ve Věznici XXXX, proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 4. 11. 2021, č. j. 91 T 111/2021-60, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu **se** odvolání obžalovaného **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Městský soud v Brně uznal obžalovaného vinným přečinem krádeže dle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2 trestního zákoníku, jehož se dopustil tím, že dne 16.09.2021 v době kolem 11:04 hodin v Brně na ulici XXXX, na chodníku poblíž budovy XXXX, přiběhl zepředu ke zde procházející Z. J. směřující k budově dopravního podniku, chytil ji pravou rukou současně za popruh kabelky, výstřih halenky a za řetízek, kdy následně pustil popruh i výstřih a zároveň strhl z krku Z. J. řetízek ze žlutého kovu, dlouhý asi 35 cm v současné hodnotě 5.000 Kč, na kterém měla zavěšen přívěšek ze žlutého kovu ve tvaru pejška o velikosti asi 2 cm x 2 cm, v trojrozměrném provedení, v hodnotě 1.300 Kč a dále pokračoval v útěku směrem na ulici XXXX, čímž způsobil poškození Z. J. nar. XXXX, škodu ve výši 6.300 Kč,
příčemž tohoto jednání se dopustil přesto, že byl rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 21.2.2019, sp. zn. 91 T 15/2019, který nabyl právní moci téhož dne, odsouzen, mimo jiné, za přečin krádeže dle § 205 odstavec 1 písmeno d), odstavec 2, odstavec 3 trestního zákoníku ke společnému úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 30 měsíců, který obžalovaný vykonal k datu 3.3.2021,
a dále přesto, že byl trestním příkazem Městského soudu v Brně ze dne 13.8.2021, sp. zn. 2 T 94/2021, který nabyl právní moci dne 27.8.2021, odsouzen za přečin krádeže dle § 205 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 250, který dosud nevykonal.
2. Za to mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 14 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou.
3. O náhradě škody bylo rozhodnuto tak, že je obžalovaný povinen nahradit škodu, která je specifikována ve výroku rozhodnutí.

4. Proti tomuto rozsudku podal sám obžalovaný i prostřednictvím obhájce odvolání pouze proti výroku o trestu, kdy obžalovaný namítá, že odůvodnění své „stížnosti“ zašle poté, kdy obdrží rozhodnutí a následně je odvolání odůvodněno obhájcem a směřuje toliko do výroku o trestu ve výměře 14 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, kdy tento trest je považován za nepřiměřeně přísný, ačkoliv si je obžalovaný vědom své trestní minulosti. Obhajoba má za to, že nedostatečně byly zohledněny polehčující okolnosti na straně obžalovaného, který se zcela doznal, učinil prohlášení o vině, projevil lítost a tuto doložil i zasláním omluvného dopisu a rovněž se omluvil i osobně v rámci hlavního líčení. Zároveň je konstatováno, že obžalovaný je připraven nahradit škodu, kterou způsobil poškozené. Na druhou stranu je konstatováno, že obžalovaný má dvě děti, když krátce před vyhlášením napadeného rozhodnutí se mu narodil třetí potomek, a proto chce změnit svůj způsob života a nadále se podílet na výchově a péči o nezletilé děti. Žádá tedy o uložení mírnějšího trestu tak, jak byl navrhován i ze strany státního zastupitelství v rámci závěrečné řeči.
5. Krajský soud v Brně jako soud odvolací přezkoumal dle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání i správnost postupu řízení, které jim předcházelo a to z hlediska vytýkaných vad a dospěl k následujícím závěrům.
6. Odvolání obžalovaného směřuje toliko do výroku o trestu, když odvolací soud konstatuje, že soud I. stupně dospěl ke správným a úplným skutkovým zjištěním na základě důkazů provedených u hlavního líčení, které zhodnotil jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 a 6 trestního řádu a provedl odpovídající právní kvalifikaci. Odvolací soud se tedy zabýval toliko výrokem o uložení trestu jakožto oddělitelným výrokiem napadeným odvoláním.
7. Odvolací soud se zcela ztotožnil s rozhodnutím a odůvodněním soudu I. stupně, které je logické bez jakýchkoliv rozporů. Je nutné poukázat na trestní minulost obžalovaného, který má celkem 16 záznamů v rejstříku trestů. Zejména pak je nutné poukázat na to, že obžalovaný byl z výkonu trestu odnětí svobody naposledy propuštěn dne 3. 3. 2021, přesto za necelých 6 měsíců opakovaně páchá nyní projednávanou trestnou činnost. Rovněž tak obžalovanému byla dána šance, kdy dne 27. 8. 2021 mu byl uložen ještě alternativní trest obecně prospěšných prací ve výměře 250 hodin, přesto za necelé 3 týdny po této šanci páchá opětovně trestnou činnost, přičemž na straně obžalovaného je jako výrazná přitěžující okolnost, že se jedná o speciální recidivu, navíc útok vedený na starší ženu. Co se týká doznání a projevené lítosti, tyto nelze přeceňovat, neboť v přípravném řízení obžalovaný zcela popřel trestné jednání, které je mu kladeno za vinu a byl odhalen až na kamerovém záznamu. Stejně tak pokud obžalovaný odkazoval na zprávu společnosti Podané ruce, tak vyplynulo, že léčení nastoupil pouze na několik hodin a okamžitě je sám ukončil. Vzhledem k přitěžujícím okolnostem je tedy nutné odvolacím soudem podotknout, že u speciální recidivy může ukládání trestu začínat na polovině zákonné trestní sazby, a tudíž mohl být uložen trest i nad 21 měsíců.
8. V takovém případě uložený trest v jedné čtvrtině zákonné trestní sazby je trestem ještě mírným, reflektujícím na přitěžující okolnosti, ale i na polehčující okolnosti, které jsou zmiňovány v podaném odvolání. Vzhledem k trestní minulosti obžalovaného, který je speciálním recidivistou a páchá trestnou činnost krátce poté, kdy je propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody i poté, kdy je mu dána šance v podobě alternativního trestu obecně prospěšných prací, je nyní již zcela namístě uložení trestu nepodmíněného a v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazen do věznice s ostrahou.
9. V návaznosti na výše uvedené, když ani v řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, nebylo shledáno ze strany odvolacího soudu žádné procesní pochybení, muselo být odvolání obžalovaného dle § 256 trestního řádu jako nedůvodné zamítnuto.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. b/cc trestního řádu).

Lze však proti němu **podat dovolání** (§ 265a odst. 1 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu):

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), trestního řádu),
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí, uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu):

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a-l) nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání **činí 10.000 Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.)

Brno 12. 1. 2022

Mgr. Šárka Dufková v.r.
předsedkyně senátu